

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ Lege privind organizațiile asociative nepatrimoniale din România
Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ
1. Descrierea situației actuale Cadrul legal general este reprezentat în prezent de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2003, Legea nr. 246/2005 și Legea nr. 145/2012. Necesitatea apariției Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 era evidentă, în condițiile în care reglementarea anterioară era dată de dispozițiile Legii nr. 21/1924, act normativ care nu mai putea subzista datorită desființării sau reorganizării unor instituții legiferaute, evoluției terminologice ori modificărilor procedurale. În conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 25/2017, Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social (M.C.P.D.S.) îndeplinește rolul de autoritate de stat, strategie și planificare, reglementare, sinteză, coordonare și monitorizare în domeniile guvernării deschise, consultării publice, transparenței, accesului la informații de interes public, dialogului social, dezvoltării asociațiilor și fundațiilor. Ținând cont de aceste aspecte legale, precum și de prevederile Obiectivului Specific I.1 - Creșterea transparenței instituționale și a proceselor decizionale din Strategia Națională Anticorupție 2016 – 2020 (SNA), aprobată prin H.G. nr. 583/2016, M.C.P.D.S. are în curs de realizare evidența unică a persoanelor juridice cu statut de utilitate publică. Necesitatea realizării unei evidențe unice, precum și a analizei activității persoanelor juridice cu statut de utilitate publică este justificată de împrejurarea că, până în prezent, nu există o situație centralizată nici a organizațiilor de utilitate publică, nici a activității acestora, lipsind monitorizarea care să ateste îndeplinirea obligațiilor care le incumbă prin lege, în urma dobândirii statutului de utilitate publică. Prin prisma drepturilor corelative atribuirii statutului de utilitate publică, o astfel de evidență unică este așadar necesară în vederea creșterii transparenței în domeniul bugetar și al îmbunătățirii managementului resurselor bugetare. Răspunzând solicitării M.C.P.D.S. de a comunica lista persoanelor juridice cu statut de utilitate publică în temeiul prevederilor O.G. nr. 26/2000 privind Registrul Național al persoanelor juridice fără scop patrimonial pe care îl administrează, Ministerul Justiției a precizat că nu poate realiza o astfel de listă,

nedeținând informații referitoare la organizațiile care au dobândit statutul în baza unor legi speciale. Prin același răspuns, Ministerul Justiției precizează, cu privire la categoriile de persoane juridice care să fie incluse în baza unică de date ce urmează a fi creată, faptul că prevederile O.G. nr. 26/2000, modificată și completată, nu se aplică cu caracter general tuturor persoanelor juridice cu statut de utilitate publică, fiind necesară o analiză a actelor normative care reglementează regimul juridic al acestor categorii de organizații cu statut de utilitate publică – în vederea corelării cu drepturile și obligațiile pe care fiecare categorie le are potrivit propriei legi de reglementare.

Astfel, având în vedere și aceste aspecte, pentru a genera o situație completă și cuprinzătoare a persoanelor juridice cu statut de utilitate publică, M.C.P.D.S. a început, prin resurse proprii, generarea bazei de date unice a acestor organizații pe baza unei metodologii de lucru care include: inventarierea bazei legale de înființare și de acordare a statutului de utilitate publică; stabilirea numărului complet de categorii de persoane juridice cu statut de utilitate publică; analiza drepturilor și obligațiilor ce revin fiecărei categorii de organizații cu statut de utilitate publică; monitorizarea îndeplinirii obligațiilor care le incumbă în urma dobândirii statutului de utilitate publică.

Conform analizei M.C.P.D.S., au putut fi evidențiate o serie întreagă de categorii de temeuri juridice care stau la baza acordării acestui statut:

1. Capitolul VI din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, cu modificările și completările ulterioare, reglementează condițiile și conținutul acordării statutului de utilitate publică pentru asociații, fundații și federații: în prezent, statutul de utilitate publică este în vigoare, prin Hotărâre a Guvernului, pentru un număr de 134 de persoane juridice, în baza procedurii prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, dintre care doar 92 au prezentat rapoarte de activitate și rapoarte fiscale.

Analiza îndeplinirii obligațiilor legale ce revin acestei categorii de persoane juridice a fost îngreunată de faptul că prevederile legale nu instituie un format determinat de raportare, criterii clare, termene specifice, un conținut obiectiv, dimpotrivă, lăsând multe aspecte fie nereglementate, fie la nivel subiectiv, ceea ce face activitatea de monitorizare imposibilă în cadrul actual.

2. De asemenea, statutul de utilitate publică a fost recunoscut și altor persoane juridice prin mai multe legi speciale, derogând de la prevederile-cadru stipulate în O.G. nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile:

- **Culte recunoscute** sunt persoane juridice de utilitate publică, în condițiile legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă.
- **Camerele de comerț din România** sunt reglementate de Legea nr. 335/2007 privind camerele de comerț din România.
- **Consortiile universitare** sunt reglementate de Legea consorțiilor universitare nr. 287/2004.
- **Organizațiile și federațiile de organizații din domeniul îmbunătățirilor funciare** sunt recunoscute ca fiind de utilitate publică prin Legea nr. 138/2004 - Legea îmbunătățirilor funciare.
- **Fundațiile pentru tineret** sunt reglementate de Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București.
- **Asociațiile de Dezvoltare Intercomunitară** sunt reglementate de Legea administrației Locale nr. 215/2001.
- **Federațiile sportive naționale** sunt reglementate prin Legea nr. 69/2000 – Legea educației fizice și sportului.

- O serie de institutii publice centrale au elaborat **criterii specifice și proceduri proprii de acordare a statutului de utilitate publică** – spre exemplu:
 - Ministerul Educației și Cercetării a emis Ordinul nr. 5336/2004 pentru aprobarea Criteriilor specifice și a procedurii de acordare a statutului de utilitate publică asociațiilor, fundațiilor și federațiilor care desfășoară activități din sfera de competență a Ministerului Educației și Cercetării;
 - Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție a emis Ordinul nr. 139/2003 privind aprobarea Criteriilor specifice Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție de acordare a statutului de utilitate publică persoanelor juridice de drept privat fără scop patrimonial;
 - Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap a emis Ordinul nr. 302/2003 privind aprobarea Criteriilor specifice Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap de acordare a statutului de utilitate publică persoanelor juridice de drept privat fără scop patrimonial;
 - Ministerul Culturii și Cultelor a emis Ordinul nr. 2664/2003 pentru aprobarea Criteriilor și procedurii de acordare a statutului de utilitate publică asociațiilor, fundațiilor și federațiilor care desfășoară activități din sfera de competență a Ministerului Culturii și Cultelor.
- Organizații care au fost înființate și au primit statutul de utilitate publică prin **alte acte normative speciale**: spre exemplu Societatea Națională de Cruce Roșie din România, Uniunea Artiștilor Plastici din România; Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România; Uniunea Scriitorilor din România; A.N.E.V.A.R. ș.a.m.d.

Analiza M.C.P.D.S. a condus, așadar, la identificarea unui număr mare de acte normative cu caracter derogatoriu de la procedura de acordare a statutului de utilitate publică – estimat, la nivelul anului 2016, un număr de 1020 de organizații care au dobândit statutul de utilitate publică încă de la înființarea acestora, însă lista și analiza îndeplinirii obligațiilor ce revin fiecărei dintre aceste categorii este în curs de realizare.

Analiza menționată susține concluzia M.C.P.D.S. privind **necesitatea modificării cadrului legislativ în sensul introducerii unei monitorizări reale și efective a activității organizațiilor beneficiare ale statutului de utilitate publică, introducerea posibilității de acordare a statutului atât la nivel național, cât și local, precum și a unei posibilități de revizuire periodice de către autoritățile administrative**. Astfel, îndeplinirea obligațiilor corelative drepturilor conferite de statutul de utilitate publică ar trebui să fie verificată la intervale prestabilite, astfel încât să nu fie încurajate sau perpetuate comportamente dezinteresate sau chiar la limita prevederilor legale. În plus, o conduită lipsită de transparență, mai ales cu privire la venituri, cheltuieli și activitățile derulate, este de natură să contrazică intenția legiuitorului de a asigura un sprijin real acelor organizații care, prin prisma statutului de utilitate publică, își asumă realizarea unui interes public (general sau al unei colectivități).

Pentru ca statutul de utilitate publică să nu fie lipsit de conținut, se impune rigurozitatea analizei obligațiilor ce revin organizațiilor beneficiare, pe baza unor mecanisme transparente, predictibile și lipsite de subiectivism. Acolo unde este cazul, autoritățile publice trebuie să intervină în sensul retragerii statutului și drepturilor conferite de acest statut, pentru un bun management al resurselor publice implicate.

Separat de aceasta, Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, care realizează politicile naționale în domeniul dezvoltării asociațiilor și fundațiilor, îndeplinind și rolul de autoritate de stat, reglementare, sinteză, monitorizare – a inițiat încă din 2016 o serie de întruniri cu reprezentanți ai asociațiilor și fundațiilor, centralizând informații pe de o parte, asupra disfuncționalităților constatate cu privire la aplicarea unor dispoziții cuprinse în Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, iar pe de altă parte, cu privire la solicitările și propunerile organizațiilor înseși cu privire la modificarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000;

Având în vedere că dispozițiile referitoare la acordarea, respectiv retragerea statutului de utilitate publică din Ordonanța nr. 26/ 2000 privind asociațiile și fundațiile au dus la o aplicare neadecvată a scopului acestora, corelate cu lipsa unei monitorizări instituționale și a exercitării unui control real;

Ținând seama de creșterea importantă a numărului de organizații de utilitate publică cu un regim derogatoriu de la cadrul legal general și crearea unui regim discriminatoriu între organizațiile care au primit – prin hotărâri ale Guvernului – statutul de utilitate publică, în antiteză cu organizațiile care s-au constituit cu respectarea dispozițiilor O.G. 26/2000 și au demarat procedurile de obținere a statutului de utilitate publică;

Având în vedere numărul semnificativ de organizații care, după obținerea statutului de utilitate publică nu și-au menținut standardele de performanță, profitând de dispozițiile art. 42 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, potrivit cărora recunoașterea utilității publice se face pe durată nedeterminată, corelate cu lipsa unei monitorizări instituționale și a exercitării unui control real;

Luând în considerare necesitatea susținerii solicitărilor mediului asociativ privind debirocratizarea și digitalizarea tuturor formalităților de la înscrierea inițială până la lichidarea organizației, precum și imperativul creării unei practici uniforme și predictibile pentru parcurgerea formalităților de înscriere și modificare a statutului, care să genereze și reducerea costurilor membrilor asociații/organizațiilor;

Se impune :

- a) legiferarea acestui domeniu, datorită importanței reglementării activităților asociative nepatrimoniale, și ridicarea acestei reglementări de la nivel de ordonanță a Guvernului la rang de lege;
- b) definirea clară a noțiunilor reglementate, a instituțiilor juridice și a mecanismelor;
- c) acordarea capacității de exercițiu anticipată a tinerilor care doresc să constituie asociații și să activeze în asociații, de la vârsta de 14 ani;
- d) reducerea formalismului
- e) introducerea unei proceduri administrative de înființare, modificare, transformare și dizolvare a organizațiilor asociative nepatrimoniale în locul celei judiciare, cu menținerea controlului asupra legalității actelor de constituire și de modificare/transformare și dizolvare a organizațiilor asociative nepatrimoniale de către Ministerul Justiției;
- f) extinderea sferei de competență a Oficiului Național al Registrului Comerțului asupra organizațiilor asociative nepatrimoniale;
- g) stabilirea unei clasificări a domeniilor de activitate ale tuturor organizațiilor asociative nepatrimoniale;
- h) reevaluarea criteriilor de acordare a statutului de utilitate publică și introducerea unei noi dimensiuni pentru utilitatea publică prin reglementarea statutului de utilitate publică la nivel local; degrevarea Secretariatului General al Guvernului de sarcina primirii cererilor de acordare a statutului de utilitate publică și transferarea acestor atribuții: în sarcina Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social – în privința cererilor de acordare a statutului de utilitate publică la nivel național, respectiv în sarcina Consiliilor Județene – în privința cererilor de acordare a statutului de utilitate publică la nivel local;
- i) înlocuirea reglementării "recunoașterii" statutului de utilitate publică pe durată nedeterminată, cu "acordarea" acestui statut pe durată de trei ani; constituirea unui mecanism de verificare și control anual, exercitat de Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social, asupra menținerii, de către organizațiile

ce beneficiază de statutul de utilitate publică, a cerințelor de performanță și raportare, sub sancțiunea retragerii statutului de utilitate publică;

j) introducerea noțiunii de reprezentanți ai organizațiilor societății civile; stabilirea reprezentanților organizațiilor societății civile, pe baza îndeplinirii unor criterii transparente de selecție, pentru a deveni parteneri de consultări cu autoritățile publice.

k) înființarea unei baze de date complete și funcționale a tuturor organizațiilor asociative nepatrimoniale în cadrul structurii Oficiului Național al Registrului Comerțului (Ministerului Justiției) – propunere susținută de argumentul că existența unei evidențe complete a tuturor, după modelul societăților comerciale, creează premisele unei evidențe corecte și în timp real a tuturor organizațiilor asociative nepatrimoniale din România, care să permită delimitarea, aprecierea dinamicii acestui sector prin prisma unor parametri minimali, dar și actualizarea în timp real a tuturor modificărilor organizațiilor, facilitând implementarea unor formalități birocratice mai reduse.

2. Schimbări preconizate

A. Trecerea de la Ordonanță a Guvernului la Lege.

Creșterea nivelului de reglementare normativă este o dovadă a importanței domeniului legiferat – sectorul asociativ, din rândurile căruia se vor stabili reprezentanții societății civile, ca parteneri de dialog pentru autoritățile publice, pe criterii transparente de selecție.

Scopul reglementării cadrului legal de organizare și funcționare a organizațiilor asociative nepatrimoniale este generos, prin trimitere la valorile promovate și în considerarea acestui deziderat se dorește a fi legea națională a unui stat democratic și modern.

Proiectul de lege devine astfel pilonul de bază al structurilor asociative neguvernamentale și nepatrimoniale, întrucât în conținutul său se regăsesc norme menite să reziste peste decenii.

Aceasta a fost rațiunea pentru care, inițiatorul proiectului de lege a pus bazele principiilor și procedurilor clare, detaliate, ferme, lipsite de echivoc, iar pentru reglementarea clasificării domeniilor de activitate, pentru stabilirea altor drepturi – suplimentare celor generale – conferite în baza obținerii statutului de utilitate publică, precum și în privința organizării și funcționării structurilor autorităților publice cu mediul asociativ, s-a dat posibilitatea reglementării ulterioare prin hotărâri ale Guvernului, întrucât în privința acestora reglementarea poate fi modificată de la o etapă la alta a dezvoltării economico-sociale a țării și a evoluției reglementării autorităților și instituțiilor publice.

B. Beneficiul acordat tinerilor de a constitui asociații sau adera la asociații de la împlinirea vârstei de 14 ani.

Ca element novator, pentru prima oară în legislația dedicată asociațiilor și fundațiilor se acordă posibilitatea tinerilor care au împlinit vârsta de 14 ani să constituie, respectiv să adere la asociații fără scop patrimonial.

Mesajul transmis de inițiatorul proiectului de lege către societatea românească matură, responsabilă și cu deschidere către viitor reprezintă corolarul preocupării constante a statului român în ceea ce privește implicarea tinerei generații în gestionarea deciziilor cu privire la problemele specifice.

C. Definirea unor termeni.

Definirea clară a noțiunilor reglementate, a instituțiilor juridice și a unor mecanisme sunt elemente necesare din perspectiva dispozițiilor art. 24 din Legea 24/ 2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

D. Introducerea unei proceduri administrativ-jurisdicționale de înființare, modificare, transformare și dizolvare a organizațiilor asociative nepatrimoniale, în locul celei judiciare cu menținerea controlului asupra legalității actelor de constituire și de modificare/transformare și dizolvare a organizațiilor asociative nepatrimoniale de către Ministerul Justiției;

La momentul apariției Ordonanței Guvernului nr. 26/2000, România avea deja o tradiție de 76 de ani de înregistrare a asociațiilor și fundațiilor de către o instanță de judecată (judecătorie – pentru asociații și fundații; tribunal – pentru federații).

Deși pe rolul instanțelor se mai află și alte litigii de natură necontencioasă, procedura de înființare sau de modificare a actului constitutiv al unei organizații asociative nepatrimoniale nu este și nu poate fi un litigiu.

Fără a intra în contradicție cu dispozițiile Codului de procedură civilă, începând de la cerințele procedurale privind depunerea unei cereri, anexarea înscrisurilor doveditoare, procedura de regularizare a cererii, până la pronunțarea, redactarea încheierii, stabilirea unor termene, indicarea căilor de atac, toate aceste etape sunt preluări ale procedurii civile adaptate unei proceduri administrativ-jurisdicționale.

Controlul legalității actelor constitutive ale organizațiilor asociative nepatrimoniale va fi realizat de un judecător delegat la Oficiul Național al Registrului Comerțului de pe lângă tribunalul unde își are sediul organizația petentă.

Gradul profesional al magistratului care urmează a avea rolul decizional asupra mențiunilor ce vor fi cuprinse în Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial va spori, de la nivelul unui judecător ce are abilitatea de a instrumenta cauze la nivel de judecătorie, la nivelul unui judecător al tribunalului.

Inițiatorul proiectului de lege a înțeles prin aceasta să sporească gradul de responsabilizare, vigilență și control judecătoresc.

Pentru judecătorul delegat la Oficiul Național al Registrului Comerțului, misiunea va fi similară ca cea pe care o instrumentează la instanță, datorită preluării normelor imperative procedurale, iar persoanele fizice sau juridice petente (beneficiarii reali ai actului normativ) vor regăsi în cuprinsul proiectului de lege un ghid real după care să își constituie și organizeze activitatea.

Extinderea sferei de competență a Oficiului Național al Registrului Comerțului și asupra organizațiilor asociative nepatrimoniale.

În cei 27 de ani de la înființarea sa, Oficiul Național al Registrului Comerțului s-a dovedit a fi un organism funcțional și modern, având capacitatea de a procesa toate informațiile legate de activitatea tuturor societăților comerciale din România.

Prin transformarea acestuia și extinderea sferei de competență și asupra organizațiilor asociative nepatrimoniale, se garantează o procesare rapidă a informațiilor, o bază de date complexă și funcțională, care să permită o gestionare eficientă a organizațiilor atât sub aspectul oferirii de oportunități, cât și sub aspectul controlului asupra respectării de către acestea a normelor legale.

Realizarea unei simetrii procedurale de înființare, modificare, încetare a funcționării între societățile comerciale și organizațiile asociative nepatrimoniale implică o clasificare a activității acestora, care va ajuta la identificarea și gruparea organizațiilor asociative nepatrimoniale în funcție de domeniul de activitate.

Debirocratizarea și eficientizarea procedurii de înființare, modificare, încetare a funcționării organizațiilor asociative nepatrimoniale prin:

- Întocmirea unui unic document constitutiv: în loc de act constitutiv și statut, se va întocmi un singur „Statut” care va fi încheiat în formă scrisă, sub semnătură privată, fără a mai necesita autentificare sau atestare de către avocat/notar.
- Modificarea valorii totale a patrimoniului fundațiilor de la 100 la 50 de ori ca urmare a includerii contribuțiilor sociale în cuprinsul salariului minim și a creșterii acestuia.
- În cazul asociațiilor și federațiilor cu până la 15 membri, acestea pot alege între existența unui singur membru sau a mai multor membri ai consiliului director. Introducerea posibilității consiliului director de a delega o parte din atribuții unor persoane împuternicite.
- Stabilirea existenței cenzorului sau a comisiei de cenzori pe baza unor plafoane din cifra de afaceri (un cenzor - de la 25.000 lei, respectiv comisie de minim trei cenzori - de la 100.000 lei)
- Eliminarea obligației de a depune la dosarul de obținere a statutului de utilitate publică a documentelor eliberate de ONRC și introducerea obținerii digitale a unor documente.

E. Stabilirea unei clasificări a domeniilor de activitate ale organizațiilor asociative nepatrimoniale.

Introducerea unui sistem de codificare a domeniilor de activitate ale organizațiilor asociative nepatrimoniale de către inițiatorul proiectului de lege, are la bază studiile efectuate asupra modelelor europene – a se vedea modelul utilizat de Consiliul Europei, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European, cu trimitere la dispozițiile art. 10 alin. 3 și respectiv art. 11 alin. 1 din Tratatul de la Lisabona, respectiv modelele naționale – a se vedea clasificarea activităților economiei naționale C.A.E.N. și clasificarea domeniilor sectoarelor de activitate stabilite prin legislația dialogului social.

Eficiența dovedită de practicarea unui astfel de mecanism este deja cunoscută, întrucât oferă posibilitatea accesibilității directe la un grup de organizații care susțin, prin activitatea lor, un anumit domeniu (sferă de activități) relevant fie pentru implicarea în anumite proiecte, fie pentru atragerea unor fonduri, fie pentru stabilirea reprezentativității.

F. Reevaluarea criteriilor de acordare a statutului de utilitate publică și introducerea unei noi dimensiuni prin posibilitatea acordării la la nivel local; afirmarea rolului Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social.

Proiectul de lege introduce un sistem dual de acordare a statutului de utilitate publică, la nivel național, respectiv la nivel județean, pe baza unor criterii unitare, publice, accesibile și nediscriminatorii pentru organizațiile asociative nepatrimoniale.

Printre noile criterii introduse se numără aspecte care țin de interesul general, respectiv local pe care organizația îl deservește, integritatea membrilor Consiliului Director, precum și aspecte care vizează îndeplinirea obligațiilor legale enumerate în art. 88.

Afirmarea rolului activ al Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social, rezultând din atribuțiile acestuia cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 25/2017, se regăsește în cuprinsul proiectului de lege în ceea ce privește rolul acestuia în privința obținerii statutului de utilitate publică la nivel național, dar și de monitorizare și control a activității organizațiilor asociative nepatrimoniale care au obținut acordarea statutului de utilitate publică.

G. Înlocuirea reglementării ”recunoașterii” statutului de utilitate publică pe durată nedeterminată, cu ”acordarea” acestui statut pe durată de trei ani; constituirea unui mecanism de verificare și control anual, exercitat de Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social, asupra menținerii,

de către organizațiile ce beneficiază de statutul de utilitate publică, a cerințelor de performanță și raportare, sub sancțiunea retragerii statutului de utilitate publică;

În prezent, conform art. 42 din Ordonanța Guvernului nr. 26/ 2000, statutul de utilitate publică este acordat pe o durată nedeterminată, consecința acestei reglementări fiind lipsa de responsabilizare a ministerelor de resort în a evalua periodic organizațiile beneficiare ale acestui statut.

Proiectul de lege înlocuiește noțiunea "recunoașterii" statutului de utilitate publică – provenit din durată nedeterminată, cu noțiunea "acordării" acestui beneficiu, căruia îi este corelativă noțiunea "revocării", ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale pentru "menținerea" acordării statutului de utilitate publică pe o durată de trei ani.

H. Introducerea unor mecanisme de raportare a surselor de finanțare și a beneficiarului real al acestora, conform prevederilor Directive (UE) 2015/849 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

1. Impact macro-economic

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat

Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

2. Impact asupra mediului de afaceri

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative

Nu este cazul.

2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

3. Impactul social

Nu este cazul.

4. Impactul asupra mediului

Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

5. Alte informații

Nu e cazul

Secțiunea a 4-a

**Impactul financiar asupra bugetului general consolidat,
atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)**

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani	Media pe 5 ani
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:			
a) buget de stat, din acesta:			
i) impozit pe profit			
ii) impozit pe venit			
b) bugete locale:			

i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i) contribuții de asigurări			
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta: i) cheltuieli de personal ii) bunuri și servicii b) bugete locale: i) cheltuieli de personal ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: i) cheltuieli de personal ii) bunuri și servicii			
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale			
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare			
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare			
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare			
6. Alte informații:			
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare			
1. Proiecte de acte normative suplimentare			
1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice Nu este cazul.			
2. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în materie			
3. Decizii ale Curții Europene de Justiție și alte documente Nu este cazul.			
4. Evaluarea conformității Nu este cazul.			
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente Proiectul de lege transpune în legislația națională Directiva (UE) 2015/849 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.			

Prin proiectul de lege, inițiatorul încearcă să dea un răspuns coerent în ceea ce privește transpunerea articolelor Directivei menționate care intră în sfera sa de competență, intrată în vigoare la 27.06.2017, având caracter obligatoriu și care trebuie transpusă în legislația națională a tuturor statelor membre. În aria de competență a inițiatorului intră cu precădere art. 2, litera b, punctul V din Directivă, coroborat cu art. 3 punctul 6 litera c, art. 11, litera b, punctul ii, respectiv cu punctul 17 din Preambul.

7. Alte informații

- a) Acte normative care se abrogă ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de lege:
 - Abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 26/ 2000;
- b) Acte normative care se modifică ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de lege:
 - Legea 26/ 1990;
- c) Acte normative care urmează să fie elaborate în vederea implementării proiectului de lege:
 - Hotărâre a Guvernului privind stabilirea domeniilor și activităților organizațiilor asociative nepatrimoniale;
 - Regulamentul privind organizarea Registrului național al persoanelor juridice fără scop patrimonial;
1. Compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie: Prezenta lege transpune în legislația națională Directiva (UE) 2015/849 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.

Secțiunea a 6-a

Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ

1. Informații privind procesul de consultare cu organizațiile neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate.

În vederea fundamentării situației curente și a modalității de intervenție la nivel normativ, MCPDS a organizat, având în vedere mandatul său în cadrul Cabinetului, în perioada martie - septembrie, o serie de întâlniri cu reprezentanții organizațiilor societății civile, fiind supusă atenției factorilor direct implicați oportunitatea/forma modificării cadrului normativ.

Propunerile de modificare ale O.G. 26/2000 au fost făcute de următoarele organizații: Asociația Nevăzătorilor din România, Federația Coaliția Natura 2000, Asociația Acțiunea pentru Alba, Asociația Mame pentru Mame, Asociația Mec, Asociația Sanas, Alianța Națională a Organizațiilor Studentești din România, Liga Studenților din Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași, Asociația Ecoturism din România, Federația Tinerilor din Constanța, Federația pentru Apărarea Pădurilor, Federația Asociațiilor Studenților în Medicină din România, Medical Engineering Development, Birdlife România, Asociația Suflet pentru Oameni, Asociația Casa Speranței, Asociația Transilvania Brașov Nord, Federația Română de Fotbal, Asociația Dăruiește Viață, Asociația de Sprijin a Copiilor Handicapați Fizic – România, Consiliul Național al Dizabilității din România, Asociația Help Autism, Asociația Salvați Copiii;

2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ

Procedura de consultare a fost deschisă tuturor organizațiilor interesate de prezentul act normativ, proiectul urmând să fie afișat pe site-ul inițiatorului, promovat prin toate mijloacele de comunicare (inclusiv prin

comunicate de presă/participări în emisiuni de presă prin care s-a anunțat faptul că este în consultare publică) și transmis cu promptitudine oricărei persoane interesate.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ - este necesar avizul Consiliului Legislativ; b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării - nu este cazul; c) Consiliul Economic și Social - este necesar avizul Consiliului Economic și Social; d) Consiliul Concurenței - nu este cazul; e) Curtea de Conturi - nu este cazul;
6. Alte informații Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ Proiectul de act normativ a fost amplu anunțat în rândul societății civile, promovat atât prin intermediul Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social, prin pagina proprie de internet a acestuia cât și prin mijloacele de comunicare (buletine) ale sectorului neguvernamental.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Alte informații Prezentul act normativ nu se referă la acest subiect.

Pentru considerentele de mai sus a fost elaborat prezentul proiect de lege, pe care îl supunem Guvernului spre adoptare.

**MINISTERUL CONSULTĂRII PUBLICE ȘI
DIALOGULUI SOCIAL**

Gabriel PETREA

AVIZĂM FAVORABIL:

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Tudorel TOADER

**MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU
PARLAMENTUL**

Viorel ILIE

**MINISTERUL DEZVOLTĂRII
REGIONALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
ȘI FONDURILOR EUROPENE**
Viceprim ministru

Paul STĂNESCU

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Ionuț MIȘA

**OFICIUL NAȚIONAL AL REGISTRULUI
COMERȚULUI**

Adriana COSTESCU

LEGE
privind organizațiile asociative fără scop lucrativ din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1

Prezenta lege are ca scop crearea cadrului juridic necesar pentru:

- a) exercitarea dreptului de asociere liberă a persoanelor pe teritoriul României;
- b) promovarea valorilor civice, umanitare, precum și pe cele ale democrației participative;
- c) promovarea intereselor generale ale societății civile ori a intereselor comune unor colectivități umane sau, după caz, promovarea unor interese personale fără scop lucrativ;
- d) facilitarea accesului organizațiilor asociative fără scop lucrativ la resurse financiare private sau publice;
- e) dezvoltarea parteneriatului dintre autoritățile publice și persoanele juridice de drept privat fără scop lucrativ;
- f) promovarea statului de drept, respectarea ordinii publice și a bunelor moravuri în acțiunea civică.

Art. 2

În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) **asociație** - subiect de drept privat și fără scop lucrativ, constituit de trei sau mai multe persoane, numite fondatori care, pe baza unei voințe comune, pun în comun și fără drept de restituire contribuția materială, cunoștințele sau aportul lor în muncă pentru realizarea unor activități de interes general sau ale unor colectivități ori, după caz, în interesul lor personal fără scop lucrativ;
- b) **fundație** - subiect de drept privat și fără scop lucrativ, înființat de una sau mai multe persoane, numite fondatori, care, pe baza unui act juridic între vii ori pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat, în mod permanent și irevocabil, realizării unui scop de interes general sau, după caz, al unor colectivități;
- c) **federație** - subiect de drept privat și fără scop lucrativ, format prin acordul de voință a două sau mai multe asociații sau fundații pentru realizarea unor interese comune, de natura celor arătate la art. 1. Membrii care constituie federația își păstrează propria personalitate juridică, inclusiv propriul patrimoniu. Federația este o formă specială a asociației.
- d) **organizații asociative fără scop lucrativ** - totalitatea subiectelor de drept privat persoane juridice fără scop lucrativ din România, care sunt înființate și organizate în temeiul prezentei legi și a unor legi speciale.
- e) **organizații** - asociațiile, fundațiile și federațiile constituite potrivit prezentei legi și care sunt denumite generic în textul legii „*organizații*”;
- f) **statut de utilitate publică** - calitate care se poate acorda organizațiilor asociative fără scop patrimonial a căror activitate este desfășurată în interes general public și care contribuie la

dezvoltarea sau susținerea unor domenii ale vieții sociale. Statutul de utilitate publică conferă drepturile și obligațiile stabilite de prezenta lege.

g) reprezentant al societății civile - calitate dobândită de o persoană fizică în condițiile prezentei legi care asigură reprezentarea organizațiilor asociative fără scop lucrativ, în temeiul principiului democrației participative, în structurile destinate acestora, existente la nivelul autorităților sau instituțiilor publice.

h) domeniu de activitate - ansamblu sectorial de acte fizice, intelectuale și morale realizate de o organizație asociativă fără scop lucrativ, în vederea atingerii scopurilor sau obiectivelor stabilite prin statut.

i) registrul național al persoanelor juridice fără scop lucrativ – bază de date, administrată de Oficiul Național al Registrului Comerțului, denumit în continuare în prezenta lege "ONRC", care cuprinde totalitatea organizațiilor asociative fără scop lucrativ din România, denumită în continuare Registrul național.

Art. 3

(1) Persoanele fizice și persoanele juridice care urmăresc desfășurarea unor activități de interes general sau în interesul unor colectivități ori, după caz, în interesul lor personal fără scop patrimonial pot constitui asociații, fundații sau federații, în condițiile prezentei legi.

(2) Asociațiile, fundațiile și federațiile, denumite generic în continuare „organizații”, dobândesc personalitate juridică în condițiile prezentei legi.

(3) În temeiul dreptului constituțional de asociere, persoanele fizice se pot asocia fără a constitui o persoană juridică atunci când realizarea scopului propus permite aceasta.

(4) Asocierilor fără personalitate juridică li se aplică regimul juridic stabilit de asociați, iar în lipsa acestuia, se aplică în mod corespunzător dispozițiile art. 1890 – 1948 din Codul Civil.

Art. 4

(1) Nu intră sub incidența prezentei legi organizațiile asociative fără scop lucrativ care sunt înființate și funcționează în baza unor legi speciale:

- a) organizațiile sindicale și patronale definite conform legii nr. 62/2011;
- b) cultele religioase definite conform legii nr. 489/2006;
- c) instituțiile de învățământ superior de drept privat definite conform legii nr. 1/2011;
- d) consorțiile universitare definite conform legii nr. 287/2004;
- e) asociațiile de proprietari definite conform legii nr. 230/2007;
- f) asociațiile de dezvoltare intercomunitară constituite conform legii nr. 215/2001;
- g) organizațiile de îmbunătățiri funciare definite conform legii nr. 138/2004;
- h) camerele de comerț definite conform legii nr. 335/2007;
- i) federațiile sportive naționale definite conform legii nr. 69/2000;
- j) fundațiile pentru tineret definite conform legii nr. 146/2002;
- k) organizațiile profesionale constituite prin acte normative speciale;
- l) orice alte organizații asociative fără scop lucrativ constituite prin acte normative speciale.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. 1 și ale actelor normative de înființare, organizațiilor asociative fără scop lucrativ enumerate la alin. 1 lit. e) – l) li se aplică prevederile art. 114 alin. (2) privind înregistrarea domeniului principal de activitate și a domeniilor conexe, ale art. 83-97 privind statutul de utilitate publică și ale art. 102-104 privind desemnarea reprezentanților organizațiilor asociative fără scop lucrativ în relația cu autoritățile și instituțiile publice.

Art. 5

Actele juridice de constituire și funcționare a organizațiilor identificate prin art. 2 lit. a), b) și c) se încheie în condițiile prezentei legi și sunt guvernate de legea civilă.

Art. 6

(1) Organizațiile înregistrate în condițiile prezentei legi sunt egale în fața legii, a autorităților și instituțiilor publice și beneficiază de egală protecție și sprijin din partea statului.

(2) Organizațiile sunt libere să își stabilească scopul, obiectivele și modalitatea de atingere a acestora.

(3) Organizațiile pot contribui, prin activitatea lor, la realizarea de către autoritățile și instituțiile publice a scopurilor și sarcinilor de importanță și utilitate publică.

ART. 7

Este interzisă constituirea și funcționarea organizațiilor care își propun drept scop sau își aleg drept model de acțiune schimbarea prin violență a regimului constituțional, subminarea integrității teritoriale a României, propaganda războiului, violenței, terorismului, promovarea discursului instigator la ură, așa cum sunt definite aceste concepte de legislația națională sau, în lipsa acesteia, de cea europeană, a organizațiilor paramilitare și a formațiunilor armate sau a organizațiilor care, prin scopul și obiectivele propuse, atentează la drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

ART. 8

Organizațiile participă în nume propriu la circuitul civil și răspund pentru obligațiile asumate cu bunurile proprii, în afară de cazul în care prin lege se dispune altfel.

ART. 9

Participarea unei persoane fizice sau juridice la una din formele de asociere prevăzute de prezenta lege nu poate fi temei pentru limitarea drepturilor acestora.

ART. 10

(1) Pot fi membri ai asociațiilor, astfel cum sunt definite acestea de prezenta lege, persoanele fizice care au împlinit vârsta de 14 ani până la data depunerii solicitării în acest sens.

(2) Persoanele cu capacitate de exercițiu restrânsă pot face parte din organele de conducere și administrare a asociațiilor.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), organele de conducere și administrare a asociațiilor trebuie să fie conduse de persoane cu capacitate deplină de exercițiu.

(4) Membri ai asociațiilor, definite conform prevederilor prezentei legi, pot fi cetățeni români, cetățeni străini sau apatrizi, în condițiile legii române.

(5) Persoanele juridice străine pot constitui sau participa la constituirea unei organizații, în sensul prezentei legi, pe teritoriul României, în condițiile și cu limitările legii române.

(6) Nu poate fi membru al unei asociații funcționarul care are ca obligație profesională înregistrarea, verificarea sau sancționarea organizațiilor, în domeniul său de activitate.

Capitolul II
CONSTITUIREA ORGANIZAȚIILOR.
FILIALELE ȘI SUCURSALELE. MODIFICAREA STATUTULUI

Secțiunea 1. Dispoziții comune

Art. 11

Organizațiile, astfel cum sunt definite acestea de prezenta lege, se constituie și își desfășoară activitatea conform dispozițiilor cuprinse în statutele proprii legal înregistrate și cu legislația în vigoare, pe principiul liberului consimțământ, al autonomiei, autogestunii și egalității în drepturi.

Art. 12

(1) Organizațiile dobândesc personalitate juridică prin înscrierea în Registrul național aflat la ONRC.

(2) Dacă organizația, prin natura scopului sau obiectivelor propuse, urmează să desfășoare activități pentru care, potrivit legii, sunt necesare autorizații administrative prealabile, aceste activități nu vor putea fi inițiate, sub sancțiunea dizolvării organizației, decât după obținerea autorizațiilor respective.

(3) Organizațiile pot adera la organizații internaționale fără scop patrimonial, pot stabili contacte internaționale directe, pot încheia acorduri și pot participa la acțiuni ale organizațiilor internaționale, în condițiile în care acestea nu contravin dispozițiilor legii române.

Secțiunea 2. Constituirea organizațiilor

Art. 13

(1) În vederea dobândirii personalității juridice, statutul organizației se încheie în formă scrisă.

(2) În cazul statutului fundațiilor, forma autentică este obligatorie, sub sancțiunea nulității absolute.

Art. 14

Statutul cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

- a) datele de identificare ale fondatorului sau fondatorilor, respectiv numele și codul numeric personal, ori denumirea și codul de înregistrare fiscală al persoanelor juridice fondatoare;
- b) exprimarea voinței de asociere, în cazul asociațiilor;
- c) precizarea scopului propus de organizație;
- d) denumirea organizației care include și forma de organizare, conform prevederilor art. 2 lit. a), b), c) din prezenta lege;
- e) adresa sediului social al organizației;
- f) durata de funcționare a organizației;
- g) indicarea domeniului principal de activitate și a domeniilor conexe, conform codificării activităților organizațiilor asociative nepatrimoniale;
- h) patrimoniul inițial al organizației;

- i) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale organizației și cvorumul necesar adoptării hotărârilor și/sau deciziilor, după caz, pentru a fi statutare;
- j) datele de identificare și durata mandatului reprezentantului legal al organizației;
- k) sucursalele sau filialele care se înființează odată cu organizația;
- l) modul de dobândire și de pierdere a calității de membru, în cazul asociațiilor;
- m) drepturile și obligațiile membrilor asociați, în cazul asociațiilor;
- n) categoriile de resurse patrimoniale ale organizației;
- o) semnăturile olografe sau electronice ale fondatorilor.

Art. 15

(1) Numărul minim de membri ai asociațiilor este de trei persoane fizice sau juridice, iar ai federațiilor este de două asociații și/sau fundații.

(2) Fundațiile se pot înființa la inițiativa unuia sau mai multor fondatori.

Art. 16

(1) Rezervarea denumirii organizației se face la Oficiul Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia organizația își declară sediul social, care eliberează o dovadă privind disponibilitatea denumirii.

(2) Înscriserea unei organizații folosind în denumirea sa cuvintele "național" sau "român" ori derivatele acestora se realizează numai cu acordul prealabil al Secretariatului General al Guvernului. Criteriile de emitere a acordului Secretariatului General al Guvernului se stabilesc prin hotărâre de guvern.

(3) Este interzis ca denumirea organizației să fie identică sau asemănătoare până la confuzie cu denumirea altei organizații constituite potrivit prevederilor prezentei legi. Astfel, o denumire este susceptibilă de a fi apropiată, dacă nu aparține unei alte organizații de același fel - asociație, fundație sau federație - prin înscrierea ei anterioară în Registrul național.

(4) Este interzisă utilizarea în denumirea organizației a unor sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice. Prin sintagme sau cuvinte susceptibile să creeze confuzie cu denumirea unor autorități sau instituții publice se înțelege, fără a se limita la, includerea în denumirea organizației, a unor termeni și expresii precum: «comisariat», «inspectorat», «gardă», «autoritate», «poliție», «jandarmerie», «protecția consumatorilor», sau derivatele acestora.

(5) Este interzis ca denumirea organizației să fie identică sau asemănătoare până la confuzie cu denumirea oricărei structuri profesionale constituite în baza legii și care funcționează în acord cu aceasta, cum ar fi: «Barou», «Cameră», «Uniunea Națională a Barourilor din România», «Uniunea Națională a Notarilor Publici din România», «Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești», «Consiliul de Mediere», «Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România», «Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România», precum și altele asemenea.

(6) Este interzis, sub sancțiunea nulității absolute a statutului ca o filială sau sucursală să poarte o altă denumire decât cea a organizației care o constituie.

(7) În cazul nerespectării acestor dispoziții, ONRC va refuza, motivat, eliberarea dovezii privind disponibilitatea denumirii.

Art. 17

Durata de funcționare a organizației poate fi stabilită pe termen determinat, cu indicarea expresă a termenului, sau pe termen nedeterminat.

Art. 18

(1) Activul patrimonial inițial al asociației nu poate fi mai mic de 200 lei și este alcătuit din aportul în natură și/sau în bani al fondatorilor.

(2) Activul patrimonial inițial al fundației trebuie să includă bunuri în natură și/sau în numerar, a căror valoare totală să fie de cel puțin 50 de ori salariul minim brut pe economie la data constituirii fundației.

(3) În cazul aportului în natură constând în bunuri imobile, forma autentică a statutului este obligatorie, sub sancțiunea nulității absolute.

Art. 19

Cererea de înscriere în Registrul național se depune la Oficiul Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul din raza teritorială unde își are sediul social organizația, de către orice persoană împuternicită de organizație.

Art. 20

Cererea de înscriere a organizației va fi însoțită de următoarele documente:

- a) statutul;
- b) actele doveditoare ale sediului social și patrimoniului inițial;
- c) dovada disponibilității denumirii eliberată de Oficiul Registrul Comerțului competent;
- d) dovada împuternicirii persoanei sau persoanelor care reprezintă organizația la Oficiul Registrul Comerțului în vederea înregistrării acesteia în Registrul național;
- e) dovada achitării taxelor de înregistrare.

Art. 21

(1) Sediul social se poate dovedi prin următoarele acte:

- a) contract de comodat, închiriere, uz, uzufruct;
- b) aport în natură a unui imobil;
- c) act juridic prin care se acordă dreptul real de folosință gratuită de către autoritățile publice;
- d) validarea unei adrese de e-mail de către administratorul Registrului național;

(2) Procedura privind validarea unei adrese de e-mail de către administratorul Registrului național se stabilește prin hotărâre a guvernului.

Art. 22

Controlul legalității actelor și faptelor care, potrivit legii, se înregistrează în Registrul național se exercită de instanțele judecătorești competente potrivit legii.

Art. 23

(1) În termen de 5 zile de la depunerea cererii de înscriere și a documentelor, Oficiul Registrul Comerțului competent verifică legalitatea acestora și dispune înscrierea organizației în Registrul național.

(2) În cadrul procedurii de verificare a legalității cererii de înscriere și a documentelor, Oficiul Registrul Comerțului poate dispune, motivat, înștiințarea organizației prin reprezentant legal punându-i în vedere, în scris, să remedieze neregularitățile constatate sau să completeze documentele anexate cererii cu dovezi suplimentare în termen de 10 zile de la comunicare.

(3) În situația în care, la termenul fixat, neregularitățile sunt înlăturate, respectiv dovezile sunt depuse, Oficiul Registrul Comerțului va lua act despre acestea, dispunând înscrierea organizației în Registrul național.

(4) În cazul în care neregularitățile nu au fost înlăturate, respectiv documentele solicitate nu au fost depuse, deși a fost legal înștiințat reprezentantul organizației, cererea de înscriere va fi respinsă motivat.

Art. 24

(1) Rezoluțiile se vor pronunța în 24 de ore de la termenul fixat pentru soluționarea cererii de înscriere și se vor redacta în termen de cel mult 7 zile de la pronunțare.

(2) Rezoluția privitoare la înscrierea în Registrul național sau la orice alte înregistrări este executorie și este supusă numai apelului.

Art. 25

(1) Termenul de apel este de 15 zile și curge de la data pronunțării.

(2) Apelul se depune la sediul Oficiului Registrul Comerțului unde s-a solicitat înscrierea.

(3) În termen de 3 zile de la data depunerii, Oficiul Registrul Comerțului înaintează apelul curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul social al organizației, iar în cazul filialelor sau sucursalelor organizației înregistrate în alt județ, curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul filialei/sucursalei.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă cu privire la procedura scrisă prealabilă judecării apelului se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul admiterii apelului, decizia instanței de apel va fi menționată în Registrul național.

Art. 26

(1) Înscrierea în Registrul național se efectuează în ziua rămânerii definitive a rezoluției de admitere, eliberându-se, din oficiu, reprezentantului organizației sau mandatarului acesteia un certificat de înscriere care va cuprinde:

- a) denumirea organizației;
- b) sediul social al organizației;
- c) durata de funcționare a organizației;
- d) numărul și data înscrierii în Registrul național;
- e) codul de identificare fiscală;
- f) denumirea domeniului principal de activitate și a domeniilor conexe, conform codificării activităților organizațiilor asociative nepatrimoniale;
- g) numele reprezentantului legal și durata mandatului acestuia

(2) În relațiile cu terții, dovada personalității juridice se face cu certificatul de înscriere.

(3) În relațiile cu autoritățile și instituțiile publice, dovada informațiilor prevăzute la alin. (1) se face prin consultarea de către acestea a Registrului Național, fără a se solicita organizațiilor documente doveditoare.

Art. 27

(1) După înscrierea fundației în Registrul național, nici fondatorii și nici moștenitorii lor nu pot revoca statutul. De asemenea, după înscriere, statutul nu mai poate fi atacat nici de către creditorii personali ai fondatorilor.

(2) Moștenitorii și creditorii personali ai fondatorilor au față de fundație aceleași drepturi ca și în cazul oricărei alte liberalități făcute de fondator.

(3) Dacă fundația dobândește personalitate juridică după decesul fondatorului, efectele liberalităților făcute în favoarea fundației anterior constituirii ei se vor produce de la data întocmirii statutului, pentru fundațiile înființate prin acte între vii, iar pentru fundațiile înființate prin testament, de la data morții testatorului.

Secțiunea 3. Filiala

Art. 28

(1) Asociațiile și federațiile își pot constitui filiale, ca structuri teritoriale, cu organe de conducere proprii și un patrimoniu distinct de cel al asociației sau federației. Între asociație sau federație și filială există raport juridic de subordonare administrativă.

(2) Filialele sunt entități cu personalitate juridică, putând încheia, în nume propriu, acte juridice în condițiile stabilite de asociație sau federație prin actul constitutiv al filialei. Ele pot încheia acte juridice de dispoziție în numele și pe seama asociației sau federației numai pe baza hotărârii prealabile a consiliului director.

(3) Membrii filialelor sunt și membri ai asociației sau federației.

(4) Filiala se constituie prin hotărârea adunării generale a asociației sau federației. Personalitatea juridică se dobândește de la data înscrierii filialei în Registrul național.

(5) În vederea înscrierii filialei, reprezentantul sau împuternicitul asociației sau federației va depune cererea de înscriere, împreună cu hotărârea de constituire a filialei, statutul, actele doveditoare ale sediului filialei și patrimoniului inițial ale acesteia, la sediul Oficiului Registrului Comerțului în a cărei circumscripție urmează să-și aibă sediul filiala.

Art. 29

(1) Fundația își poate constitui filiale, ca structuri teritoriale, pe baza hotărârii consiliului director, prin care le este alocat patrimoniul.

(2) Filiala fundației este condusă de un consiliu director propriu, alcătuit din cel puțin trei membri.

(3) Dispozițiile art. 27 alin. (1), (2) și (5) se aplică în mod corespunzător și în cazul filialei fundației.

Secțiunea 4. Sucursala

Art. 30

(1) Organizațiile își pot constitui sucursale, ca structuri teritoriale fără personalitate juridică.

(2) Sucursalele se constituie prin hotărârea adunării generale, respectiv prin hotărârea consiliului director în cazul fundațiilor, și se înregistrează în Registrul național.

(3) Sucursalele desfășoară activitățile date în competența lor de către organizațiile care le-au înființat.

Secțiunea 5. Modificarea statutului

Art. 31

(1) Modificarea statutului organizațiilor se face prin înscrierea modificării în Registrul național.

(2) Cererea de înscriere a modificării statutului organizației în Registrul național se depune de persoana împuternicită special în acest sens și va fi însoțită de:

- a) hotărârea adunării generale sau de decizia consiliului director, după caz;
- b) împuternicirea persoanei desemnate să efectueze formalitățile necesare la Oficiul Registrul Comerțului;
- c) înscrisurile justificative;
- d) forma actualizată a statutului organizației;
- e) dovada achitării taxelor aferente înscrierii modificării.

(3) Hotărârile sau deciziile luate de organele de conducere și administrare ale organizațiilor prin care se modifică statutul se depun, în termen de 15 zile de la adoptare, la Oficiul Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul în circumscripția căruia își au sediul social, sub sancțiunea contravențională.

Art. 32

(1) În termen de 5 zile de la depunerea cererii de înscriere a modificărilor și a documentelor, Oficiul Registrul Comerțului competent verifică legalitatea acestora și dispune, prin încheiere, înscrierea modificării survenite asupra statutului organizației în Registrul național.

(2) În cadrul procedurii de verificare a legalității cererii de înscriere și a documentelor, Oficiul Registrul Comerțului poate dispune, motivat, înștiințarea organizației prin reprezentat legal, punându-i în vedere, în scris, să remedieze neregularitățile constatate sau să completeze documentele anexate cererii cu dovezi suplimentare în termen de 10 zile de la comunicare.

(3) În situația în care, la termenul fixat, neregularitățile sunt înlăturate, respectiv dovezile sunt depuse, Oficiul Registrul Comerțului va lua act despre acestea prin rezoluție, dispunând înscrierea modificării statutului organizației în Registrul național.

(4) În cazul în care neregularitățile nu au fost înlăturate, respectiv documentele solicitate nu au fost depuse, deși a fost legal înștiințat reprezentantul organizației, Oficiul Registrul Comerțului va respinge motivat cererea de înscriere a modificărilor statutului.

Art. 33

(1) Rezoluțiile se vor pronunța în 24 de ore de la termenul fixat pentru soluționarea cererii și se vor redacta în termen de 7 zile de la pronunțare.

(2) Împotriva rezoluțiilor referitoare la modificările aduse statutului se poate formula apel, în condițiile și termenele prevăzute de art. 24.

Art. 34

(1) Înscrierea modificărilor statutului organizațiilor în Registrul național se efectuează în ziua rămânerei definitive a rezoluției de admitere a înscrierii modificării, eliberându-se, din oficiu, reprezentantului organizației sau mandatarului acesteia un certificat de înscriere mențiuni.

(2) În relațiile cu terții, dovada înregistrării modificărilor statutului organizației se face cu certificatul de înscriere mențiuni.

Art. 35

Despre schimbarea sediului se va face mențiune atât la Oficiul Registrul Comerțului pe lângă tribunalul vechiului sediu, cât și la cel aflat la Oficiul Registrul Comerțului pe lângă tribunalul noului sediu. În acest scop, o copie a rezoluției prin care s-a dispus schimbarea sediului va fi comunicată din oficiu Oficiului Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul în circumscripția căreia organizația urmează să-și aibă noul sediu.

Art. 36

Oficiul Registrul Comerțului este obligat să elibereze, la cererea oricărei persoane interesate și pe cheltuiala acesteia, un certificat constatator care va cuprinde mențiunile din certificatul de înscriere și toate modificările înregistrate în certificatele de înscriere mențiuni.

Capitolul III

FUNCȚIONAREA ORGANIZAȚIILOR. ORGANELE DE CONDUCERE, ADMINISTRARE ȘI CONTROL. DOBÂNDIREA CALITĂȚII DE MEMBRU. EXCLUDEREA ȘI RETRAGEREA MEMBRILOR

Secțiunea 1. Funcționarea organizațiilor

Art. 37

Hotărârile, respectiv deciziile, luate de organele de conducere și administrare ale organizațiilor în condițiile legii și ale statutului organizației, sunt obligatorii chiar și pentru membrii care nu au luat parte la deliberare sau au votat împotriva.

Art. 38

Membrii organelor de conducere, administrare și control ale unei organizații trebuie să acționeze în interesul organizației și cu respectarea legii.

Secțiunea 2. Organele de conducere și administrare ale asociației și federației

Art. 39

Organele de conducere, administrare și control ale asociației și federației sunt:

- a) adunarea generală;
- b) consiliul director;
- c) cenzorul sau, după caz, comisia de cenzori, în condițiile legii.

Art. 40

(1) Adunarea generală este organul de conducere al asociației și federației alcătuit din totalitatea membrilor.

(2) Adunarea generală se întrunește ori de câte ori este necesar, dar cel puțin o dată pe an.

Art. 41

(1) Competența Adunării generale cuprinde:

- a) stabilirea strategiei și a obiectivelor generale ale asociației și federației;
- b) aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli și a bilanțului contabil;
- c) alegerea sau revocarea membrilor consiliului director;
- d) alegerea sau revocarea cenzorului sau, după caz, a membrilor comisiei de cenzori;
- e) înființarea de sucursale și/ sau filiale;
- f) modificarea statutului;
- g) dizolvarea și lichidarea asociației și federației, precum și stabilirea destinației bunurilor rămase după lichidare;
- h) orice alte atribuții prevăzute în lege sau în statut.

(2) Regulile privind organizarea și funcționarea adunării generale, precum și sistemul de vot se stabilesc prin statutul asociației și federației.

(3) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și e) pot fi delegate Consiliului Director.

Art. 42

(1) Hotărârile adunării generale se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți la ședința adunării generale sau reprezentați pe bază de mandat scris.

(2) Hotărârile adunării generale contrare legii sau statutului asociației și federației pot fi atacate la instanța competentă de către oricare dintre membrii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 30 zile de la data când a avut loc ședința adunării generale a cărei hotărâre o atacă sau de la data când au luat cunoștință despre adoptarea ei, după caz.

(3) Cererea de anulare se soluționează de către judecătoria în circumscripția căreia asociației și federației își are sediul. Hotărârea instanței este supusă numai apelului, prevederile art. 24 aplicându-se corespunzător.

Art. 43

(1) Consiliul director este organul de administrare al asociației și federației și asigură punerea în executare a hotărârilor adunării generale și ale statutului. El poate fi alcătuit și din persoane din afara asociației și federației, în limita a cel mult o treime din componența sa..

(2) Asociațiile și federațiile care au mai puțin de 15 membri pot opta pentru existența unui unic director sau a unui consiliu director compus din mai multe persoane. Dispozițiile art. 44-47 se aplică în mod corespunzător.

Art. 44

(1) În exercitarea atribuțiilor sale, consiliul director:

a) prezintă adunării generale raportul anual de activitate pe perioada anterioară, executarea bugetului de venituri și cheltuieli, bilanțul contabil, proiectul bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul următor și proiectul programelor asociației sau federației;

b) prezintă adunării generale raportul anual privind sursele de finanțare pe perioada anterioară conținând lista și datele de identificare ale oricăror venituri care depășesc suma de 1000 de euro și 5% din bugetul de venituri și cheltuieli al asociației și federației;

c) încheie acte juridice în numele și pe seama asociației și federației, prin conducătorul acestuia;

d) aprobă organigrama și politica de personal ale asociației și federației, dacă prin statut nu se prevede altfel;

e) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în statut sau stabilite de adunarea generală.

(2) Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut. Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare.

(3) Rapoartele anuale prevăzute la alin. (1) lit. b se depun sub, sancțiune contravențională, la Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social până la data de 30 aprilie a fiecărui an, pentru exercițiul financiar anterior.

Art. 45

Nu poate fi membru al consiliului director, iar dacă este, pierde această calitate, orice persoană care ocupă o funcție de conducere în cadrul unei autorități sau instituții publice, dacă asociația sau federația respectivă are ca scop sprijinirea activității acelei autorități sau instituții publice.

Art. 46

(1) Deciziile consiliului director contrare legii sau statutului asociației sau federației pot fi atacate la instanța competentă, în condițiile prevăzute la art. 42.

(2) Consiliul director poate împuternici una sau mai multe persoane cu funcții executive, inclusiv persoane care nu au calitatea de fondator, respectiv membru ori sunt străine de asociație sau federație, pentru a încheia acte juridice în numele și pe seama acesteia, precum și pentru a îndeplini orice alte atribuții prevăzute în statut sau stabilite de adunarea generală. Persoanele astfel numite pot să fie remunerate pentru îndeplinirea atribuțiilor.

Art. 47

Schimbarea sediului poate fi hotărâtă de către consiliul director, dacă aceasta atribuție este prevăzută expres în statut.

Art. 48

(1) În cazul în care veniturile totale ale asociației sau federației, în exercițiul fiscal precedent, depășesc suma de 25.000 de lei, numirea unui cenzor este obligatorie. Acesta poate fi o persoană din afara asociației sau federației.

(2) În cazul în care veniturile totale ale asociației sau federației, în exercițiul fiscal precedent, depășesc suma de 100.000 de lei, controlul financiar intern se exercită de către o comisie de cenzori, din care cel puțin unul trebuie să fie contabil autorizat sau expert contabil, în condițiile legii.

(3) Comisia de cenzori este alcătuită dintr-un număr impar de membri. Membrii consiliului director nu pot fi cenzori.

(4) Regulile de organizare și funcționare a comisiei de cenzori se aprobă de adunarea generală.

(5) În cazul în care asociația sau federația nu are obligația numirii unui cenzor, fiecare dintre asociați, care nu este membru al consiliului director, exercită drept de control.

Art. 49

În realizarea competenței sale, cenzorul sau, după caz, comisia de cenzori:

- a) verifică modul în care este administrat patrimoniul asociației sau federației;
- b) întocmește rapoarte și le prezintă adunării generale;
- c) poate participa la ședințele consiliului director, fără drept de vot;
- d) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în statut sau stabilite de adunarea generală.

Secțiunea 3. Organele de conducere, administrare și control ale fundației

Art. 50

Organele de conducere, administrare și control ale fundației sunt:

- a) consiliul director;
- b) cenzorul sau, după caz, comisia de cenzori, în condițiile legii.

Art. 51

(1) Consiliul director al fundației este organul de conducere și de administrare al acesteia.

(2) Consiliul director asigură realizarea scopului și obiectivelor fundației, exercitând următoarele atribuții:

- a) stabilirea strategiei generale și a programelor fundației;
- b) aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli și a bilanțului contabil;
- c) întocmirea raportului anual privind sursele de finanțare pe perioada anterioară conținând lista veniturilor și datele de identificare ale donatorilor care depășesc suma de 1000 de euro și 5% din bugetul de venituri și cheltuieli al fundației;
- d) alegerea și revocarea cenzorului sau, după caz, a membrilor comisiei de cenzori;
- e) înființarea filialelor și sucursalelor;
- f) încheierea de acte juridice, în numele și pe seama fundației;
- g) executarea bugetului de venituri și cheltuieli;
- h) aprobarea organigramei și a strategiei de personal ale fundației;
- i) modificarea statutului fundației;
- j) îndeplinirea oricăror alte atribuții prevăzute în lege sau în statut.

(3) Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut.

(4) Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare.

(5) Rapoartele anuale prevăzute la alin. (2) lit. c se depun, sub sancțiune contravențională, la Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social până la data de 30 aprilie a fiecărui an, pentru exercițiul financiar anterior.

Art. 52

(1) Dispozițiile art. 45 se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește membrii consiliului director al fundației.

(2) Deciziile consiliului director contrare legii sau statutului fundației pot fi atacate în instanță, în condițiile prevăzute la art. 42, de către fondatori sau de către oricare dintre membrii consiliului director care au lipsit sau au votat împotriva și au cerut să se însereze aceasta în procesul-verbal de ședință.

Art. 53

(1) Consiliul director se compune din cel puțin 3 membri desemnați de fondator sau, după caz, de fondatori, la momentul constituirii fundației.

(2) Acesta poate fi alcătuit și din persoane din afara fundației, în limita a cel mult o treime din componența sa.

Art. 54

(1) Schimbarea scopului fundației, după atingerea celui pentru care a fost înființată, se face numai de către fondator sau de majoritatea fondatorilor în viață.

(2) Dacă niciunul dintre fondatori nu mai este în viață, schimbarea scopului fundației se face de către membrii consiliului director prin consens, iar în situația în care nu se poate obține consensul membrilor consiliului director, se poate dispune numai cu înfrunirea votului a 3/4 din numărul total al membrilor consiliului director.

(3) În toate cazurile, schimbarea scopului fundației se poate face numai dacă acesta a fost realizat în totalitate sau în parte ori dacă acesta nu mai poate fi îndeplinit.

Art. 55

(1) Comisia de cenzori a fundației este alcătuită dintr-un număr impar de membri.

(2) Dispozițiile art. 48-49 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea 4. Dobândirea calității de membru. Excluderea, retragerea sau suspendarea membrilor

Art. 56

(1) Calitatea de membru al unei asociații sau federații se dobândește la cerere, în condițiile prevăzute prin statut.

(2) Membri ai federațiilor pot fi asociații și fundații.

(3) Calitatea de membru se dobândește prin liberă asociere, cu respectarea art. 10 din prezenta lege.

Art. 57

(1) Calitatea de membru al unei asociații sau federații, respectiv calitatea de fondator sau membru al unei fundații, este personală și nu poate face obiectul unei cesiuni prin acte între vii sau pentru cauză de moarte.

(2) Prin excepție de la alin. (1), calitatea de fondator al unei fundații se transmite numai prin moștenire legală.

(3) Calitatea de membru al unei organizații care funcționează în temeiul prezentei legi conferă drepturile și obligațiile cuprinse în statutul organizației și în prezenta lege.

Art. 58

(1) Membrul unei organizații are următoarele drepturi:

- a) dreptul de a alege și a fi ales în organele de conducere ale organizației;
 - b) dreptul de a fi înștiințat cu privire la întrunirile adunării generale, de a participa la acestea și de a-și manifesta rolul activ prin efectuarea de propuneri și vot;
 - c) dreptul de a se folosi de calitatea sa de membru în relațiile cu terțe persoane;
 - d) dreptul de a avea beneficiul legii în virtutea calității de membru al organizației din care face parte;
 - e) dreptul de a ataca în instanță hotărârile sau deciziile care aduc atingere drepturilor sale;
 - f) dreptul de a se retrage din organizație;
- (2) Prin statutul organizației pot fi acordate și alte drepturi membrilor organizației.

Art. 59

(1) Membrul unei organizații are următoarele obligații:

- a) obligația de a respecta dispozițiile statutare ale organizației din care face parte;
 - b) obligația de a nu aduce atingere patrimoniului sau imaginii organizației al cărei membru este;
 - c) obligația de a se supune hotărârilor adunării generale sau consiliului director chiar dacă a votat împotriva acestora sau s-a abținut de la vot, ori nu a avut posibilitatea de a participa la vot, în măsura în care acestea nu au fost anulate în instanță;
 - d) obligația de a achita contravaloarea cotizației lunare sau anuale stabilite prin statut;
 - e) obligația de a contribui la atingerea obiectivelor organizației din care face parte.
- (2) Prin statutul organizației se pot include și ale obligații în sarcina membrilor.

Art. 60

(1) Un membru al unei organizații se poate retrage oricând din organizația din care face parte, cu înștiințarea prealabilă a organizației.

(2) Membrii retrași nu au niciun drept asupra patrimoniului organizației. Ei rămân obligați a achita cotizațiile pentru perioada cât au fost membri organizației.

(3) Drepturile personale nepatrimoniale, dobândite pe timpul cât aceștia au fost membri, obligă organizația, în limitele actelor care au constituit temeiul dobândirii acestora.

Art. 61

(1) Excluderea unui membru este o sancțiune aplicată în condițiile prevăzute de statutul organizației, aceluși membru care încalcă dispozițiile statutare, aduce atingere intereselor ori imaginii organizației din care face parte sau este incompatibil.

(2) În condițiile în care dispozițiile statutare nu prevăd cvorumul necesar pentru a se hotărî excluderea unui membru, acesta va fi de 2/3 din totalul membrilor.

(3) Hotărârea organului de conducere care a hotărât excluderea unui membru al organizației poate fi atacată în instanță în condițiile legii civile.

(4) Cererea de anulare se soluționează de către judecătoria în circumscripția căreia organizația își are sediul. Hotărârea instanței este supusă numai apelului.

Art. 62

(1) Suspendarea calității de membru poate fi dispusă, la cererea membrului care se află într-o situație de incompatibilitate, pe perioada cât durează situația ce a determinat incompatibilitatea.

(2) Suspendarea unui membru, ca sancțiune, poate fi aplicată în condițiile prevăzute de către statutul organizației.

Capitolul IV

FUZIUNEA. DIVIZAREA. TRANSFORMAREA. DIZOLVAREA. LICHIDAREA

Secțiunea 1. Fuziunea, divizarea și transformarea

Art. 63

(1) Fuziunea se realizează prin absorbția unei organizații prevăzută de art. 3 alin. (2) din prezenta lege de către o altă organizație de același fel sau prin contopirea a două ori mai multe organizații din cele arătate la art. 3 alin. (2) din prezenta lege, pentru a alcătui o organizație nouă.

(2) În cazul fundațiilor, prevederile art. 54 se aplică în mod corespunzător și cu prioritate.

(3) Organizația nou creată urmare a fuziunii prin contopire se va înscrie în Registrul național aflat la Oficiul Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul competent, cu respectarea prevederilor art. 12-20 din prezenta lege.

(4) În cazul fuziunii prin absorbție, se va respecta procedura indicată la art. 30-34 din prezenta lege.

(5) La data înscrierii mențiunii prevăzută la alineatul precedent, organizația sau organizațiile care își încetează existența juridică prin fuziune se radiază din Registrul național.

Art. 64

(1) Divizarea se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unei organizații care își încetează existența, între două sau mai multe organizații existente ori care iau astfel ființă.

(2) Procedura de divizare se realizează în două etape, prima de înregistrare a modificărilor aduse statutului organizației, cu respectarea dispozițiilor art. 30-34 din prezenta lege, iar a doua de radiere a organizației care se divide, cu procedura indicată la art. 63 alin. (5).

Art. 65

(1) În cazul asociațiilor și federațiilor, hotărârea de fuziune sau de divizare se ia prin votul a cel puțin două treimi din numărul total al membrilor.

(2) În cazul fundațiilor, dispozițiile art. 51-54 se aplică în mod corespunzător.

Art. 66

(1) O asociație sau federație se poate transforma în fundație, în condițiile prezentei legi. Toți membrii vor avea calitatea de fondatori.

(2) O asociație se poate transforma în federație, dacă toți membrii sunt asociații și/sau fundații.

(3) O fundație se poate transforma în asociație, în cazul în care numărul fondatorilor este mai mare de trei. În caz contrar, transformarea se poate realiza numai prin cooptarea diferenței de membri.

(4) Dispozițiile art. 30-35 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea 2. Dizolvarea și lichidarea

Art. 67

(1) Asociațiile și federațiile se dizolvă:

- a) de drept;
- b) prin hotărârea tribunalului;
- c) prin hotărârea adunării generale.

(2) Fundațiile se dizolvă:

- a) de drept;
- b) prin hotărârea tribunalului.

Art. 68

(1) Asociațiile și federațiile se dizolvă de drept în următoarele cazuri:

- a) la împlinirea duratei pentru care a fost constituite;
- b) la realizarea sau, după caz, imposibilitatea realizării scopului pentru care a fost constituite, dacă în termen de 3 luni de la constatarea unui astfel de fapt nu se produce schimbarea acestui scop;
- c) imposibilitatea constituirii adunării generale sau a consiliului director în conformitate cu statutul acestora, dacă această situație durează mai mult de un an de la data la care, potrivit statutului, adunarea generală sau, după caz, consiliul director trebuia să se constituie;
- d) reducerea numărului de membri sub limita fixată de lege, dacă acesta nu a fost complinit timp de 3 luni;
- e) dacă timp de trei ani consecutivi nu depun bilanțul contabil în condițiile legii.

(2) Constatarea dizolvării se realizează de către Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție se află sediul social al asociației sau federației, la cererea oricărei persoane interesate.

Art. 69

(1) Organizațiile se dizolvă prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate:

- a) când scopul sau activitatea acesteia a devenit ilicită sau contrară ordinii publice;
- b) când realizarea scopului este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice;
- c) când organizația urmărește un alt scop decât cel pentru care s-a constituit;
- d) când organizația a devenit insolubilă.

(2) Dizolvarea fundației prin hotărâre judecătorească se face în condițiile alin. (1), precum și în cazul nerespectării dispozițiilor art. 18 alin. (4) din prezenta lege.

(3) Instanța competentă să hotărască dizolvarea este cea în circumscripția căreia organizația își are sediul social. Hotărârea instanței se comunică Oficiului Registrului Comerțului competent pentru a fi înscrisă în Registrul național.

Art. 70

(1) Asociația și federația se pot dizolva și prin hotărârea adunării generale.

(2) În termen de 15 zile de la data ședinței de dizolvare, hotărârea adunării generale se depune la Oficiul Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție asociația sau federația își are sediul social, pentru a fi înscrisă în Registrul național.

Art. 71

(1) Fundația se dizolvă de drept în cazurile prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. b), c) și d), precum și în situația imposibilității constituirii consiliului director în conformitate cu statutul fundației, dacă aceasta situație durează mai mult de un an de la data la care, potrivit statutului, consiliul director trebuia constituit.

(2) Dispozițiile art. 68 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

Art. 72

(1) În cazul dizolvării asociațiilor și fundațiilor, bunurile rămase în urma lichidării nu se pot transmite către persoane fizice.

(2) Aceste bunuri pot fi transmise către persoane juridice de drept privat sau de drept public cu scop asemănător, printr-o procedură stabilită în statutul asociației sau fundației.

(3) Dacă în termen de 6 luni de la terminarea lichidării, lichidatorii nu au reușit să transmită bunurile în condițiile alin. (2), precum și în cazul în care statutul asociației sau fundației nu prevede o procedura de transmitere a bunurilor, ori dacă prevederea este contrară legii sau ordinii publice, bunurile rămase după lichidare vor fi atribuite de instanța competentă unei persoane juridice cu scop identic sau asemănător.

(4) În cazul în care asociația sau fundația a fost dizolvată pentru motivele prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. a) - c), bunurile rămase după lichidare vor fi preluate de către stat, prin Ministerul Finanțelor, sau, după caz, de comuna sau orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul, dacă aceasta avea statut de utilitate publică la nivel local.

(5) Data transmiterii bunurilor este cea a întocmirii procesului-verbal de predare-preluare, dacă prin acesta nu s-a stabilit o data ulterioară.

(6) În cazul dizolvării federațiilor, dacă nu se prevede altfel în lege sau în statut, bunurile rămase în urma lichidării se transmit, în cote egale, către persoanele juridice constituente.

(7) Dispozițiile alin. (6) se aplică prin asemănare și în cazul retragerii din federație a unei asociații sau fundații.

Art. 73

(1) În cazul dizolvării de drept a unei organizații, lichidatorii vor fi numiți de către Oficiul Registrul Comerțului competent potrivit legii.

(2) În cazul dizolvării pe cale judecătorească, lichidatorii vor fi numiți prin sentința de dizolvare.

(3) În cazul dizolvării prin hotărârea adunării generale, respectiv prin decizia fondatorului sau fondatorilor, lichidatorii vor fi desemnați prin hotărârea adunării generale, respectiv prin decizia fondatorului sau fondatorilor.

(4) În toate cazurile, odată cu numirea lichidatorilor, mandatul consiliului director încetează.

(5) Lichidatorii pot fi persoane fizice sau persoane juridice, autorizate în condițiile legii.

Art. 74

(1) Lichidatorii vor face inventarul și vor încheia un bilanț care să constate situația exactă a activului și pasivului organizației.

(2) Lichidatorii sunt obligați să primească și să păstreze registrele și orice alte acte ale organizației. De asemenea, ei vor ține un registru cu toate operațiunile lichidării în ordinea datei acestora.

(3) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul sub controlul cenzorilor.

Art. 75

(1) Lichidatorii sunt obligați să continue operațiunile juridice în curs, să încaseze creanțele, să plătească creditorii și, dacă numerarul este insuficient, să transforme și restul activului în bani, procedând la vânzarea prin licitație publică a bunurilor mobile și imobile.

(2) Lichidatorii pot realiza numai acele operațiuni noi care sunt necesare finalizării celor aflate în curs.

(3) Suma cuvenită creditorului cunoscut, care refuză să primească plata creanței sale se va consemna în contul său.

(4) Dacă plata creanței nu se poate face imediat, sau atunci când creanța este contestată, lichidarea nu se va declara terminată înainte de a se definitiva situația creditorilor și a creanțelor.

Art. 76

Lichidatorii nu pot încheia operațiunile și nu pot remite celor în drept contul gestiunii decât după expirarea unui termen de 6 luni de la publicarea dizolvării organizației.

Art. 77

(1) Lichidatorii răspund solidar pentru daunele cauzate creditorilor din culpa lor.

(2) Atât față de organizație, cât și față de membrii asociați sau, după caz, fondatori, lichidatorii sunt supuși regulilor mandatului.

Art. 78

(1) După terminarea lichidării, lichidatorii sunt obligați ca, în termen de două luni să depună bilanțul, registrul jurnal și un memorandum, declarând operațiunile de lichidare la Registrul național, respectiv la instanța competentă, după caz.

(2) Lichidatorii sunt obligați să îndeplinească toate procedurile pentru publicarea lichidării și radierea organizației din Registrul național.

(3) Publicitatea lichidării se face prin publicare în Monitorul Oficial și într-un ziar de circulație națională, în termen de două luni de la finalizarea lichidării.

Art. 79

Dacă în termen de 30 de zile de la depunerea bilanțului nu se înregistrează nicio contestație, bilanțul se consideră definitiv aprobat, iar lichidatorii, cu autorizarea Oficiului Registrului Comerțului competent sau a instanței de judecată, după caz, vor remite celor în drept, bunurile și sumele rămase după lichidare, împreună cu toate registrele și actele organizație precum și cele ale lichidării. Numai după aceasta lichidatorii vor fi considerați descărcați și li se va elibera, în acest scop, un act constatator.

Art. 80

(1) Contestațiile la bilanțul lichidatorilor se pot formula de orice persoana interesată la Oficiul Registrul Comerțului competent, respectiv la instanța competentă, dacă au fost desemnați de instanța de judecată.

(2) După terminarea lichidării, lichidatorii trebuie să ceară radierea organizației din Registrul național.

Art. 81

(1) Organizației îi încetează existența juridică de la data radierii din Registrul național.

(2) Radierea în acest caz se operează în baza actului constatator eliberat lichidatorilor prin care se atestă descărcarea acestora de obligațiile asumate.

Art. 82

Dacă în termen de 6 luni de la terminarea lichidării, lichidatorii nu au reușit să transmită bunurile rămase de pe urma lichidării, precum și în cazul în care statutul organizației nu prevede o procedura de transmitere a bunurilor ori dacă prevederea este contrară legii sau ordinii publice, bunurile rămase după lichidare vor fi atribuite de instanța competentă unei persoane juridice cu scop identic sau asemănător.

Capitolul V STATUTUL DE UTILITATE PUBLICĂ

Art. 83

(1) Utilitatea publică la nivel național este un statut care se poate acorda organizației asociative fără scop lucrativ definite conform art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (2) din prezenta lege, a cărei activitate este desfășurată în interes general sau al unor colectivități, în conformitate cu programele și strategiile naționale.

(2) În sensul prevederilor alineatului precedent, utilitatea publică la nivel local este un statut care se poate acorda organizației asociative fără scop lucrativ definite conform art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (2), în condițiile în care activitățile desfășurate de către organizația asociativă fără scop lucrativ se circumscriu programelor și strategiilor locale cu un areal localizat la nivelul unui județ sau în interesul unei colectivități locale.

(3) Statutul de utilitate publică la nivel național se acordă prin hotărâre a Guvernului, iar statutul de utilitate publică la nivel local se acordă prin hotărâre a consiliului județean, în condițiile și cu procedura prevăzute în prezenta lege.

(4) Organizațiile asociative fără scop lucrativ în a căror componență intră numai membri persoane juridice de drept public sunt de drept de utilitate publică și nu intră sub incidența art. 84-97. În scopul evidenței unice, emitentul comunică actul de înființare Oficiului Registrul Comerțului de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție organizația își are sediul social, în termen de 30 de zile de la adoptare.

Art. 84

Organizația asociativă fără scop lucrativ definită conform art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (2) poate fi recunoscută ca fiind de utilitate publică dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este legal constituită de cel puțin 3 ani, având organe de conducere distincte de cele de execuție;

b) activitatea acesteia, conform domeniului principal de activitate, se desfășoară numai în interes general sau al unei colectivități;

c) a desfășurat, în ultimii 3 ani anteriori datei formulării cererii, activități constante, cu rezultate semnificative și cuantificabile în domeniile prevăzute la art. 83 alin. (1) sau alin. (2);

d) a înregistrat la organul fiscal competent ultimele trei bilanțuri contabile, anterior depunerii solicitării de recunoaștere a statutului și nu are datorii la bugetul de stat, la bugetul asigurărilor sociale de stat ori la bugetele locale;

e) deține patrimoniul, suportul material, membri și personal angajat, corespunzătoare îndeplinirii scopului propus;

f) își desfășoară activitatea în mod transparent, prin publicarea în mijloacele de informare publică, inclusiv pe pagina web a organizației, a raportului anual de activitate și a raportului anual privind sursele de finanțare a organizației.

Art. 85

(1) Organizația asociativă fără scop lucrativ definită conform art. 3 alin. (1) și art. 4 alin. (2) care dorește obținerea statutului de utilitate publică la nivel național, trebuie să adreseze o cerere scrisă în acest sens Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social.

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) declarații pe proprie răspundere prin care membrii consiliului director menționează că nu se află în vreuna din situațiile incompatibilitate prevăzute de lege;

b) rapoartele anuale de activitate și rapoartele anuale privind sursele de finanțare pentru ultimii trei ani anteriori datei formulării cererii, din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 84 lit. c, e, respectiv lit. g;

c) planul strategic sau planul de activități și proiecte pentru următorii trei ani, conținând obiectivele, activitățile și parametrii propuși atât pentru activitățile fără scop lucrativ, cât și pentru activitățile generatoare de venituri;

d) situațiile financiare pe ultimii 3 ani și dovada înregistrării acestora la organele fiscale competente;

e) cazierul fiscal al organizației asociative fără scop lucrativ solicitante;

f) scrisoarea de bonitate bancară.

(3) Cererea scrisă prevăzută la alin (1), însoțită de documentele aferente se poate depune atât pe suport hârtie, cât și electronic needitabil.

Art. 86

(1) În termen de 60 zile lucrătoare de la primirea cererii, Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolele 85-86; în cazul constatării îndeplinii acestor condiții, ministerul inițiază hotărârea de Guvern privind acordarea statutului de utilitate publică la nivel național organizației asociative fără scop lucrativ solicitante, conform procedurilor legale de inițiere, avizare și adoptare a actelor normative în vigoare, la nivelul Guvernului României.

(2) Pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor alin. (1), Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social solicită instituției publice ori autorității centrale a statului sau a celei aflate în subordinea sau coordonarea Guvernului ori a ministerelor, după caz, în a cărei sferă de competență

Art. 95

Organizațiile asociative fără scop lucrativ pot renunța la statutul de utilitate publică. Organizația asociativă fără scop lucrativ care a solicitat să îi fie retras statutul de utilitate publică nu mai are dreptul de a solicita obținerea acestui statut timp de 3 ani.

Art. 96

Dobândirea statutului de utilitate publică la nivel național impune organizației asociative fără scop lucrativ următoarele obligații:

- a) obligația de a respecta angajamentele asumate conform documentului prevăzut de art. 85 alin. (2) lit. c);
- b) obligația de a transmite, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, pentru exercițiul financiar anterior, raportul anual de activitate, situațiile financiare anuale și raportul anual privind sursele de finanțare către Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social, respectiv către consiliul județean competent, precum și dovada publicării acestora în condițiile legii;
- c) obligația de a utiliza bunurile atribuite în folosință gratuită conform art. 94 din prezenta lege exclusiv pentru scopul pentru care a fost acordat statutul de utilitate publică. Este interzisă obținerea de venituri din folosința sau exploatarea acestor bunuri.

Art. 97

(1) În evidențele contabile ale organizației asociative fără scop lucrativ căreia i s-a acordat statutul de utilitate publică la nivel național ori local, după caz, se vor înregistra separat bunurile achiziționate sau edificate cu finanțare de la bugetul consolidat al statului ori din alte surse publice centrale sau locale.

(2) Prin derogare de la prevederile capitolului IV din prezenta lege, în cazul dizolvării unei organizații asociative fără scop lucrativ căreia i s-a acordat statutul de utilitate publică la nivel național ori local, după caz, bunurile provenite din sursele prevăzute la alin. (1), se vor repartiza, prin hotărâre a Guvernului, respectiv prin hotărâre a Consiliului Județean, către alte organizații asociative fără scop lucrativ definite conform art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (2), cu scop similar sau către instituții publice centrale ori locale.

Capitolul VI VENITURILE ORGANIZAȚIILOR

Art. 98

(1) Veniturile asociațiilor și federațiilor provin din:

- a) cotizații ale membrilor;
- b) taxe de aderare;
- c) dobânzi și dividende rezultate în condițiile prevăzute de legislația specifică;
- d) venituri realizate din activități economice directe;
- e) dividendele societăților comerciale înființate de organizații;;
- f) venituri realizate din închirierea, concesiunea sau vânzarea bunurilor proprii;
- g) donații, sponsorizări sau legate;
- h) resurse obținute de la bugetul de stat sau de la bugetele locale;

i) alte venituri prevăzute și permise de lege pentru aceste tipuri de organizații.

(2) Veniturile fundațiilor sunt cele prevăzute la alin. 1 lit. c)-i).

Art. 99

(1) Organizațiile pot înființa societăți comerciale. Acestea se constituie și funcționează conform reglementărilor specifice societăților comerciale, inclusiv privind regimul fiscal aplicabil.

(2) Dividendele obținute de organizații din activitățile societăților comerciale pe care le înființează, se folosesc în mod obligatoriu pentru realizarea scopului organizației, cu excepția situației când aceste sume se reinvestesc în aceleași societăți comerciale.

Art. 100

Organizațiile pot desfășura activități economice directe dacă acestea au caracter accesoriu și sunt în strânsă legătură cu scopul principal prevăzut în statut.

Capitolul VII

REPREZENTAREA ORGANIZAȚIILOR ASOCIATIVE FĂRĂ SCOP LUCRATIV ÎN RELAȚIA CU AUTORITĂȚILE PUBLICE

Art. 101

(1) În cadrul Camerelor Parlamentului, Administrației Prezidențiale, aparatului de lucru al Guvernului, instituției Avocatul Poporului, autorităților administrative autonome, ministerelor, al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și autorităților administrației publice locale funcționează compartimente pentru relația cu mediul asociativ. Acolo unde asemenea structuri lipsesc, ele se vor constitui.

(2) Autoritățile publice se vor consulta cu reprezentanții organizațiilor asociative fără scop lucrativ definite conform prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (2) din prezenta lege, care își desfășoară activitatea în sfera lor de competență, în vederea stabilirii unor programe sau activități comune, în considerarea principiului democrației participative asumate prin statutul de stat membru al Uniunii Europene.

Art. 102

(1) După constituirea lor, organizațiile asociative fără scop lucrativ interesate pot solicita autorităților administrative autonome, ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și autorităților administrației publice locale să fie luate în evidența acestora, în funcție de domeniul principal în care activează.

(2) Autoritățile publice sunt obligate să țină evidența organizațiilor asociative fără scop lucrativ care li s-au adresat în acest scop.

(3) Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social are acces gratuit la informațiile din Registrul național ori de câte ori este necesar în vederea exercitării atribuțiilor sale.

(4) Accesul Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social la baza de date menționată la alin. (3) se face în condițiile prevăzute de legislația națională și europeană privind protecția datelor cu caracter personal.

Art. 103

(1) Pentru a putea desemna reprezentanți în structurile de pe lângă autoritățile și instituțiile publice, o organizație asociativă fără scop lucrativ definită conform prevederilor art. 3 alin. (2) și art. 4 alin. (2) din prezenta lege trebuie să îndeplinească următoarele condiții generale:

a) să fie persoană juridică fără scop lucrativ înregistrată în România și care funcționează în condițiile legii;

b) domeniul principal de activitate prevăzut în statut să fie în strânsă legătură cu aria de competență a structurii pentru care candidează;

c) să nu condiționeze participarea beneficiarilor la acțiunile organizației în cauză, de apartenența acestora la anumite partide politice, culte sau alte forme asociative;

d) să fie susținută de cel puțin 20 de organizații asociative fără scop lucrativ, dintre care cel puțin 10 să activeze în același domeniu principal de activitate, cu excepția structurilor constituite la nivelul orașelor și comunelor;

e) să dețină organe de decizie distincte de cele de execuție și să furnizeze lista nominală a membrilor acestora;

f) să fi desfășurat activitate neîntreruptă anterior depunerii candidaturii timp de cel puțin 2 ani și să fi făcut publice, în condițiile legii, rapoartele anuale de activitate, rapoartele anuale privind sursele de finanțare, situațiile financiare anuale, inclusiv bilanțul contabil;

g) să nu desfășoare activități exclusiv în interesul membrilor săi;

h) să nu înregistreze datorii la bugetul de stat sau la bugetele locale;

i) să fie înscrisă în Registrul Unic al Transparenței Intereselor

j) să declare anual numărul de membri la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție funcționează.

(2) Autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a stabili și alte condiții specifice în cadrul procedurii de selecție.

(3) Organizațiile asociative fără scop lucrativ care participă la consultări în temeiul art. 101 alin. (2) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la alin. (1 litera i).

Capitolul VIII

REGISTRUL NAȚIONAL AL PERSOANELOR JURIDICE FĂRĂ SCOP LUCRATIV

Art. 104

(1) Registrul național al persoanelor juridice fără scop lucrativ este administrat de Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(2) ONRC preia de la instanțele de judecată, precum și de la Ministerul Justiției, Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial, precum și bazele de date aferente, în termen de un an de la data publicării prezentei legi, transformându-l conform prevederilor prezentei legi.

(3) ONRC comunică Ministerului Consultării Publice și Dialogului Social, la cerere, în format electronic, în mod gratuit, orice informații din sfera de competență a instituției cu privire la organizațiile asociative fără scop lucrativ din Registrul național.

Art. 105

(1) Registrul național este public în ceea ce privește următoarele informații:

- a) denumirea;
- b) domeniul principal și domeniile conexe de activitate;
- c) scopul;
- d) sediul, sucursalele și filialele;
- e) durata de funcționare;
- f) codul de înregistrare fiscală;
- g) data și numărul înregistrării în Registrul național;
- h) nominalizarea persoanelor care alcătuiesc consiliul director
- i) modificările survenite asupra actelor constitutive;
- j) statutul de utilitate publică.

(2) Pentru toate celelalte informații conținute de bazele de date ale Oficiului, se aplică reglementările legale specifice acestora.

Art. 106

Datele din Registrul național pot fi redate și arhivate și sub forma de înregistrări pe microfilme și pe suporturi accesibile echipamentelor de prelucrare automată a datelor.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII PRIVIND PERSOANELE JURIDICE STRĂINE FĂRĂ SCOP LUCRATIV

Art. 107

(1) Persoanele juridice străine cu caracter asociativ și fără scop lucrativ pot fi recunoscute în România, sub condiția reciprocității, pe baza aprobării prealabile a Guvernului, prin înscrierea în Registrul național de la ONRC, sediul central, dacă sunt valabil constituite în statul a cărui naționalitate o au, iar scopurile lor statutare nu contravin ordinii constituționale din România.

(2) În acest scop, reprezentanții persoanelor juridice străine trebuie să atașeze la cererea de înscriere următoarele documente, în copii autentificate și traduceri legalizate:

- a) actul de constituire în statul a cărui naționalitate o au persoanele juridice străine;
- b) statutul, în măsura în care există ca act de sine stătător;
- c) hotărârea organului de conducere a respectivei persoane juridice, prin care se solicită recunoașterea în România;
- d) statutul viitoarei reprezentante în România a respectivei persoane juridice, cuprinzând prevederi referitoare la sediu, la capacitatea juridică și la persoanele care reprezintă persoana juridică străină, precum și la categoriile de resurse financiare și materiale ale organizației;
- e) hotărârea Guvernului României de aprobare a cererii de recunoaștere în România a persoanei juridice solicitante.

(3) Dispozițiile art. 20 - 26 din prezenta lege, precum și cele ale Codului Civil, se aplică în mod corespunzător, acolo unde acestea au incidență.

Art. 108

(1) Organizațiile constituite ca persoane juridice române de către persoane fizice sau juridice străine pot dobândi pe întreaga durata de funcționare dreptul de proprietate și orice alte drepturi reale asupra terenurilor necesare pentru realizarea scopului pentru care au fost constituite.

(2) În cazul dizolvării și lichidării organizațiilor prevăzute la alin. (1), lichidatorii au obligația înstrăinării terenurilor, în termen de cel mult un an, numai către persoane care au capacitatea juridică de a dobândi astfel de bunuri. Termenul de un an se calculează de la data rămânerei definitive a rezoluției ori hotărârii judecătorești prin care se constată ori se dispune dizolvarea sau, după caz, de la data hotărârii de dizolvare voluntară.

(3) În cazul nerespectării termenului de un an pentru înstrăinarea terenurilor prevăzute la alin. (2), instanța competentă va dispune vânzarea acestora prin licitație publică, la cererea oricărei persoane interesate.

(4) În toate cazurile, bunurile rămase după lichidare, inclusiv terenurile neînstrăinate în condițiile alin. (2) și (3) se atribuie cu respectarea dispozițiilor art. 72.

CAP. X DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 109

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2019.

(2) În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, partea I, Guvernul va publica hotărârea privind clasificarea domeniilor de activitate ale organizațiilor asociative fără scop lucrativ din România.

Art. 110

În termenul prevăzut la art. 109, Ministerul Justiției, împreună cu Oficiul Național al Registrului Comerțului:

a) vor lua măsurile necesare pentru operaționalizarea Registrului național al persoanelor juridice fără scop lucrativ din România.

b) vor elabora și vor adopta Regulamentul privind organizarea Registrului național al persoanelor juridice fără scop lucrativ, care va cuprinde și prevederi privind accesul la acest registru al persoanelor juridice de drept public, al persoanelor juridice de drept privat, precum și al persoanelor fizice. Regulamentul se aprobă prin Ordin al Ministrului Justiției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) vor stabili forma și conținutul certificatelor de înscriere, de înscriere mențiuni, precum și a certificatelor constatatoare prevăzute pe parcursul prezentei legi, precum și condițiile de eliberare a dovezilor menționate în prezenta lege.

Art. 111

În privința organizațiilor care au calitatea de persoane juridice străine sunt și rămân aplicabile dispozițiile Capitolului IX - Cartea a VII-a "*Dispoziții de drept internațional privat*" din Codul Civil.

Art. 112

Cererile de autorizare a înființării sau modificării asociațiilor, fundațiilor sau federațiilor aflate în curs de soluționare pe rolul instanțelor de judecată legal investite la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să fie soluționate de acele instanțe.

Art. 113

(1) Asociațiile, fundațiile și federațiile, legal constituite sau recunoscute pe teritoriul României la data intrării în vigoare a prezentei legi, pot continua să funcționeze pentru o perioadă de 2 ani de la data publicării hotărârii de Guvern prevăzute la art. 109 alin. (2) din prezenta lege.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), toate asociațiile, fundațiile și federațiile care activează în orice fel pe teritoriul României au obligația reînscriserii la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă tribunalul unde își au sediul social, precum și obligația codificării activităților pe care le desfășoară conform hotărârii de Guvern prevăzute la art. 109 alin. (2) din prezenta lege, sub sancțiunea lipirii de efecte a actelor sau faptelor lor.

(3) În termenul prevăzut la alin. (1), organizațiile asociative fără scop lucrativ prevăzute la art. 4 alin. (2) din prezenta lege au obligația codificării activităților pe care le desfășoară conform hotărârii de Guvern prevăzute la art. 109 alin. (2).

Art. 114

(1) Organizațiile asociative fără scop lucrativ prevăzute la art. 4 alin. (2) care dețin statutul juridic de utilitate publică la data intrării în vigoare a prezentei legi au la dispoziție 2 ani de la data publicării hotărârii de Guvern prevăzute la art. 109 alin. (2), pentru a formula cerere și, respectiv, a depune documentele necesare pentru obținerea statutului de utilitate publică în condițiile prezentei legi.

(2) Până la data emiterii unei decizii în condițiile alin. (1), organizațiile asociative fără scop lucrativ prevăzute la art. 4 alin. (2) păstrează statutul de utilitate publică dobândit anterior.

Art. 115

În termen de 6 luni de la data publicării hotărârii de Guvern prevăzute la art. 109 alin. (2), Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social va aproba, prin ordin de ministru, criteriile și/sau formatele standardizate care vor fi utilizate pentru rapoartele anuale de activitate, rapoartele anuale privind sursele de finanțare și alte documente specifice punerii în practică a prevederilor prezentei legi.

Art. 116

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă prevederile O.G. nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39/ 31.01.2000, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții legale contrare.

